

Mál nr. 424/2015
M og
V v. óþekkts ökutækis.

Hjólreiðamaður hjólaði upp á umferðareyju og slasaðist þ. 15.10.2011

Gögn.

1. Málskot móttækið 19.11.2015 ásamt fylgiskjölum 1-8
2. Bréf V dags.1.12.2015

Málsatvik.

M segist hafa hjólað eftir Suðurlandsbraut og orðið fyrir slysi 15.10.2011 þegar hann segir óþekkta bifreið hafa ekið í veg fyrir reiðhjól hans. M kveðst hafa náð að sveigja frá en hjólaði þá upp á umferðareyju og féll fram fyrir sig og slasaðist. M leitaði til læknis sama dag. M sendi V fyrirspurn um málið en V hafnaði þá bótaskyldu og aðhafðist M þá ekki frekar í málinu og taldi að málinu væri lokið. Í kjölfar læknisskoðunar 5.10.2015 leitaði M til lögmanns vegna slyssins og í framhaldi af því var krafist að V viðurkendi bótaskyldu vegna slyssins og byggir á því að fyrir liggja fullnægjandi sönnun um að M hafi orðið fyrir slysi af völdum notkunar óþekkts ökutækis og því beri V að greiða bætur í samræmi við ákvæði 94. gr. umferðarlaga nr. 50/1987 sbr. reglugerð um lögmaeltar ökutækjatrýggingar nr. 424/2008. Af hálfu M er bent á að fullnægjandi sönnun teljist vera fyrir hendi í málum sem þessum ef “ætla má að tjónið hafi hlotist af notkun óþekkts vélknúins ökutækis” sbr. 20. gr. ofangreindrar reglugerðar. Af hálfu M er bent á að M hafi farið á slysadeild strax í kjölfar slyssins og hafi þar lýst atvikum með sama hætti og hann hafi gert æ síðan sbr. málsatvikalýsingu hér að ofan. M byggir einnig á að slysið megi rekja til notkunar óþekkts ökutækis sem rakið verði m.a. til hraða þess og aksturslag ökutækisins hafi verið með þeim hætti að M hafi neyðst til að sveigja frá og þess vegna hafi slysið orðið.

V hafnar bótaskyldu og bendir á að tveimur sögum fari af staðsetningu tjónsatburðar annars vegar í tilkynningu til vátryggingafélags og hins vegar í málskoti. V segir að engin gögn séu um að M hafi leitað til lögreglu og tilkynnt atburðinn. Þá segir V að ljóst sé að hið óþekkta ökutæki hafi ekki skv. lýsingu M verið ekið á M heldur í veg fyrir M þannig að honum fipaðist stjórn hjólsins. V bendir á að ekki hafi verið gerð tilraun til að leita eftir vitnum að atburðinum og sé M einn til frásagnar um hvað gerst hafi og telur V það ekki nægjanlega sönnun þess að tjón M hafi verið valdið af óþekktu ökutæki.

Álit.

Samkvæmt 88. gr. laga nr. 50/1987 umferðarlaga sbr. 90.gr. sömu laga, hvílir hlutlæg bótaábyrgð á skráðum eiganda eða umráðamanni skráningarskylds vélknúins ökutækis vegna tjóns sem hlýst af notkun þess. Með stoð í 94. gr. umferðarlaga var sett reglugerð nr. 424/2008 um lögmaeltar ökutækjatrýggingar og þar er kveðið á um að V sé sem ábyrgðaraðila skylt að greiða bætur fyrir tjón sem hlýst af notkun óþekkts vátryggðs eða óvátryggðs skráningarskylds vélknúins ökutækis. M verður að færa sönnur á að skilyrðum sé fullnægt fyrir greiðsluskyldu. M hefur í öllum aðalatriðum verið staðfastur í frásögn sinni af tjónsatburðinum og hann leitaði til læknis sama dag og slysið var og lýsti þá atvikum með sama hætti og greinir í málskoti hans. M tilkynnti hins vegar ekki um slysið til lögreglu eða gerði reka að því miðað við gögn málsins að freista þess að afla sér sönnunar fyrir því að tjónsatvikið hefði orðið með þeim hætti sem hann heldur fram. Miðað við gögn málsins er ekki nægjanlega sannað að tjón M verði rakið til notkunar óþekkts ökutækis. M á því ekki rétt á bótum frá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum frá V.

Reykjavík 18.12.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.